

Bare én dåp

- er du bedratt?

Bare én dåp

– er du bedratt?

Bibelen sier at det er ”én Herre, én tro, én dåp.” (Ef. 4,5). I dag er det minst to slags dåp? Er du sikker på at du har tatt den riktige dåpen, eller er du bedratt? Bibelen har et klart svar, men menneskelige tradisjoner har også et svar. Hva er riktig og hva er galt?

På Jesu befaling

Da Jesus befalte sine vitner å gå ut i all verden å forkynne evangeliet, befalte Han dem også å døpe dem som tror. Jesus sa: *«Meg er gitt all makt i himmel og på jord, gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere, og se Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»* (Matt. 28,18-20).

Dåpen hører med til evangeliet, og det er Frelseren og Skaperen, Jesus Kristus som har gitt denne befalingen. Derfor er det ikke likegyldig om vi tar dåp eller ikke.

Ikke frelse i noe annen enn Jesus Kristus

Bibelen sier: *“Den som tror og blir døpt, skal bli frelst.”* (Mark. 16.16) *“Troen kommer av forkynnelsen og forkynnelsen ved Guds ord.”* (Rom. 10. 17). Selv om vi ikke ser Jesus Kristus, så må vi tro på Ham som vår tidsregning er rettet etter. Hele Bibelen er sentrert om Jesus Kristus. Det er kun gjennom Ham

vi kan bli frelst. Selv om vi ikke ser Ham i dag, så har Han åpenbart seg gjennom Guds ord. Derfor: *“Tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke sees.”* (Heb. 11.1).

Det er Jesus Kristus - som er den eneste som kan frelse fra synd - som vi skal tro på. Jesus sier selv: *“Jeg er Veien,*

Sannheten og Livet, ingen kommer til Faderen uten gjennom Meg!” (Joh. 14. 6). Og Johannes skriver: **“Og det er ikke frelse i noe annet (navn). For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker som vi kan bli frelst ved.”** (Ap. Gj. 4. 12).

Verken Buddah, Muhammed eller Paven kan frelse oss. De er feilende skapninger. Det er kun Skaperen, Jesus Kristus, som har levd et liv uten å synde, og som fullt ut kan frelse alle som kommer til Ham i tro. Tror du på det? Vil du helt og fullt bestemme deg for å tro på Jesus Kristus, og følge Ham, være lydig mot Ham og det Han har åpenbart i Bibelen, inkludert de gode nyhetene vi finner i Guds ti bud - samme hva det koste vil - da er neste steget forberedelse for DÅP.

Tro og gjerninger

Tro og gjerninger hører sammen. Jakob sier det slik: **“Men en kan si: Du har tro, og jeg har gjerninger. Vis meg din tro uten gjerninger, og jeg vil vise deg min tro av mine gjerninger!.. For liksom legemet er dødt uten ånd, så er troen død uten gjerninger.”** (Jakob 2. 18-26).

Paulus sier det slik: **“Av nåde er dere frelst, ved tro, og det ikke av dere selv, det er Guds gave, ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg. For vi er Hans verk, skapt i Jesus Kristus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige, at vi skulle vandre i dem.”** (Ef. 2. 8-10).

For den som har tatt imot Jesus Kristus som sin personlige frelser, vil det være naturlig å vise sin tro i sine gjerninger. Dåpen er en slik troshandling.

Hvilken dåpsform?

Selve ordet “dåp” kommer av det greske ordet “baptismo”. Det betyr at en senker en gjenstand ned i vannet så vannet går sammen over det. Ordet “baptismo” ble også brukt i smedyrket. Hvis smeden hadde laget en jernstang i en bestemt fasong, og han ville at denne jernstangen skulle herdes i denne fasongen, så senket han den ned i vannet så vannet gikk over gjenstanden. På samme måte skal den som blir døpt, begravnes i vannet, så vannet går sammen over den.

I dåpen viser du symbolsk at du aksepterer at Jesus døde for deg, ble begravet og sto opp igjen fra graven. Dåpen symboliserer også det som har skjedd inni deg, at du har begravd syndene/lagt all din synd på Jesus, slik at Han kan sone din synd - og så står du opp til et nytt liv med Kristus. Det er denne dåpsformen som apostlene brukte.

Mye vann

Da Jesus var 30 år, ble også Han døpt i Jordan. Han ble døpt i Jordan fordi det var meget vann der. De trengte mye vann for å

utføre Bibelsk dåp, Jesu dåp. Da Jesus ble døpt står det at **"Han**

I dåpen blir det gamle syndelivet begravd. Gud ser i stedet Jesu rettferdighet og hellige liv som tilregnes den dømte, som da er kledd i Kristi rettferdighet. Derfor står det slik: **"For dere, så mange som er døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus."** (Gal. 3,27).

s t e g s t r a k s opp av vannet." (Matt. 3,16). Altså var Han nede i vannet.

J o h a n n e s brukte ikke overøsing. Skriften sier:

"Johannes dømte i Ænon, nær Salim, fordi det var mye vann der." (Joh. 3,23).

På noen bilder i dag kan man se Johannes øse vann med et muslingskall over Jesu hode. Det er noen helt ubibelske bilder som ikke har noe med de virkelige forhold å gjøre.

En begravelse i vannet

Følgende skriftsted beviser at dåpen er en begravelse i vannet: **"Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus ble døpt til Hans død? Vi ble altså begravet med Ham ved dåpen til døden, for at slik som Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, slik skulle også vi vandre i et helt nytt liv."** (Rom. 6,3-4).

Det skjer bare når dåpen er mottatt av en botferdig troende sjel. Har du ikke tatt denne dåp, så er du ikke døpt. Da har du bare fulgt en menneske-tradisjon. Du har blitt bedratt av presten, som har fått deg til å tro at spebarns-bestenkelse er Bibelsk.

Overøsing er ikke dåp

Vi har nå sett hvilken dåp Jesus ble døpt med. Når G u d s Ord sier at det bare er "én tro" og "én dåp",

I l i k e s å sikkert som det bare er "én Gud", så vet vi at den dåp Jesus fikk, er den rette. Og Han ble døpt ved neddykking da Han var så gammel at Han selv forlangte å bli døpt. Har vi ikke fått den samme dåp som Ham, så er vi i virkeligheten ikke døpt. Overøsing er ikke dåp, men bare menneskepåfunn. **"Gud har gitt sine befalinger for at vi skal holde dem nøye."** (Sal. 119,4).

Tror du kanskje at Gud ikke er så nøye når Han har sagt noe? Er det det samme om vi velger menneske-tradisjon med overøsing av vann på spebarns hoder + konfirmasjon, eller bør vi følge Jesu eksempel? Bibelen er full av eksempler på at Gud mener det Han sier. Da Herrens ord lød til den spedalske syrereren Na'aman, at Han skulle dykke seg syv ganger i Jordan for å bli frisk, så ble han ikke frisk den sjetten gangen. Først da han hadde dykket seg syv ganger, som Herren hadde sagt ved profeten, ble han helbredet. Herren mener nøyaktig hva han sier.

Jesu dåp

Jesu tok dåp i moden alder. Han ble begravd i vannet, og Han ble døpt i Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds navn. Når Jesus har gitt oss et eksempel for at vi skal følge i Hans fotspor, så er det riktig og viktig å følge Hans eksempel. Vil du motsette deg en slik oppfordring, eller vil du glede deg over å ta denne beslutningen? Herren gir deg kraft og mot til å bryte menneske-tradisjoner og ta Bibelsk dåp.

Selv om flertallet i dag følger menneske-tradisjoner, så er vi sikre når vi følger Mesterens eksempel, selv om vi er i mindretall. Frelsen er helt personlig. Det er meg og Gud og det er deg og Gud. **"Se, Jeg står for døren og banker, sier Jesus, om noen åpner døren så vil Jeg gå inn til Ham og holde nattverd med ham og han med Meg."** (Åp. 3,20). Flertallet har ikke alltid rett, og i dette spørsmålet har de heller ikke rett. La oss følge Jesu eksempel, det holder!

En god samvittighets pakt

Bibelen kaller også dåpen for “en god samvittighetspakt med Gud” Det står slik:.. **”Det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesus Kristi oppstandelse.”** (1. Pet. 3,21).

Hvis vi i hverdagslivet skal inngå en pakt (en avtale) med noen, er det alltid viktig å vite hva avtalen går ut på før vi undertegner den. Slik er det også med dåpspakten.

Før dåpen er det viktig å ta mye tid med Guds Ord og bønn for å bli bedre kjent med paktsinnholdet. Dette er også en av grunnene til at det er snakk om “troens dåp” eller “voksen dåp”.

Før dåpen må vi ta en overveid beslutning - et valg om å la Gud forvandle oss og be om kraft til å følge Jesus hele veien. (1. Pet. 2. 21). Dåpen skal være et ytre tegn på den forvandlingen som allerede har skjedd inne i oss.

Spebarns-,,dåp“

Som vi allerede har sett skal ingen døpes uten egen tro. Et lite spebarn som har fått noen dråper med vann på hodet - av presten, har ikke fått Bibelsk dåp. De har ennå ikke oppøvd sansene sine til å forstå hva som er rett og galt. (Heb. 5,13-14). De har ennå ikke forstått budskapet om Jesus Kristus som frelser fra synd. Derfor kan de ikke ha en personlig tro på Ham.

Siden Bibelen sier at „**den som tror og blir døpt skal bli frelst**” (Markus 16,16), og at **”troen kommer av forkynnelsen av Guds**

ord” (Rom. 10,17), må dåpen først skje etter at vedkommende person har hørt evangeliet og deretter besluttet om han vil tro på det eller ikke. Den som tar imot Jesus Kristus som frelser i tro, og ønsker å følge Ham av hele sitt hjerte, han kan forberedes til dåp.

Spebarnsbestenkelse er derfor ingen dåp, men en menneskeproduert tradisjon som ser vakker ut. Den har sin rot i Augustins arvesyndslære. Han trodde at barnet var født med synd. Derfor, hvis barnet var sykt, og kunne dø, så måtte de tilkalle presten i all hast, slik at han kunne overøse barnets hode med vann. Da trodde de at barnet ble en kristen og at det ble frelst. Denne skikken praktiseres fortsatt i dag. Men et lite barn har ikke gjort noe galt. De forstår ikke hva som er rett og hva som er galt.

Den evnen utvikles gradvis senere. Men Bibelen sier **at ”synd er lovbrudd”** (1. Joh. 3,4), og: **”den som synder han skal dø, en sønn skal ikke bære sin fars misgjerning”** (Esek. 18,20).

Denne teksten sier klart at et barn ikke arver synd fra sine foreldre. Det er først når vi blir så gamle at vi kan forstå forskjellen på det som er rett og det som er galt at vi kan

gjøre synd. Derfor, barna har ikke noe gammelt syndeliv som skal begraves, for de er ennå uskyldige. Derfor er barsedåpen unødvendig og ubibelsk.

Det er en annen ting at barnet er uten skyld kommet inn i en ond verden og har arvet den syndige natur fra sine foreldre og har den dom over seg som Adam fikk etter fallet: ”Støv er du, og til støv skal du vende tilbake.” (1. Mos. 3,19). Men så har de ikke forkastet det soningsverket som Kristus har utført for alle. Hans fortjeneste har de derfor del i.

Da mødrene bar barna til Jesus, så sa Han til dem at **”barna hører Guds rike til... og Han velsignet dem.”** (Mark. 10,13-16). Jesus døpte dem ikke, men Han velsignet dem. Det bør vi også gjøre med barna når de er små.

I spebarnsbestenkelsen har prestskapet innført en skikk hvor fadderne skal tro for barnet, siden barnet ikke har en egen tro. Bibelen sier jo **at ”troen kommer av forkynnelsen, og forkynnelsen kommer av Guds Ord”** (Rom. 10,17).

Barnet forstår ikke forkynnelsen og kan derfor ikke ha en egen tro. Men vi har sett at den som skal døpes må ha en egen tro. Derfor, når fadderne skal tro for barnet, da blir det aldeles galt. Prestene og fadderne mener at barnet skal få egen tro senere, når de skal ta konfirmasjon, men det er det ingen garanti for.

Med hele sitt hus

Det finnes beretninger om at en person ble døpt med hele sitt hus. Da må det også være barn som ble døpt, sier noen. Men ikke i noen av disse tilfellene står det at det var små barn. Men det står at de fikk høre

forkynnelsen, og de som ble døpt tok imot troen på Jesus Kristus som Frelser. Troen må alltid være til stede. (Ap. gj. 10.44-48; 16,25-34).

I dette siste tilfellet står det at Paulus talte til fangevokteren i Filippi og til alle som var i hans hus. De tok imot troen på Gud, og ble døpt. Hvis det var barn der, var de iallfall så voksne at Paulus kunne tale Guds Ord til dem, og de kunne tro det ordet de hørte.

Menn og kvinner

Vi har også allerede nevnt tilfellet om Filip som forkynte evangeliet for menneskene i Samaria. Bibelen beskriver sluttresultatet slik: **”Men da de nå trodde Filip, som forkynte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, så lot de seg døpe, både menn og kvinner.”** (Ap.gj. 8,12).

Beretningen viser at det må ha vært en stor del av byens folk som trodde og ble døpt. Her var det en god anledning til å si at også barna ble døpt, for det var sikkert små barn blant alle disse menneskene som ble døpt. Men bare ”menn og kvinner” ble døpt. Filip kjente ikke til barne”dåp”. Den kom først inn i kirken noen hundre år senere. På kirkemøtet i Nikea i året 418 e.Kr. ble følgende bestemt: ”Enhver som nekter at nyfødte barn bør døpes... han være forbannet fra Kristus.”

Både overøsing av vann på spebarns hoder og læren om at små barn skal døpes, er kommet inn i kirken fra hedenskapet på samme måte som læren om sjelens udødelighet. (Se heftet ”Min bror døde, hvor er han nå? På www.endtime.net).

Historikeren Marcus Torcius Cato skrev boka Origenes. I denne boken bekrives

sjelens tilstedeværelse før fødselen, og den lærer derfor at barna må renses fra synder begått i et tidligere liv, så de kan begynne dette jordelivet uten å ha disse syndene tyngende på seg.

Lenge før kristendommen ble utbredt i verden, hadde det vært skikk blant hedningene å øse vann over barna når de fikk navn. Man har funnet denne skikken mange steder blant hedningene. Da frafallet begynte, ble også denne hedenske skikken ført inn i kirken sammen med andre skikker og læresetninger. Barnedåpen eller overøsing av vann på spebarns hoder skriver seg ikke fra Kristus eller apostlene, men fra hedenskapet og den Katolske Kirke.

Den danske professor, N. M. Petersen sier: *”Også under hedenskapet brukte man som flere gamle folkeslag, straks etter fødselen å øse vann på barnet, eller som det kaltes: å vatne det... hvorved det liksom ble innvidd til livet, innlemmet i sin slekt, og helliget til stedets og slektens skytsguder. Med denne skikk var også navngivningen forbundet.”* (”Danmarks historie i hedenold”, København 1855, side 336).

En skikk eller tradisjon

Mange synes det er en pen skikk å la barna få denne overøsningen eller spebarnsdåpen. Det virker høytidelig og ser pent ut, når de små barne bæres fram i hvite kjoler under orgelbrus, salmer, en fin pyntet kirke og velklede mennesker.

Vi tror at mange foreldre og faddere mener dette alvorlig og riktig. Men det blir ikke mer riktig av den grunn. Jesus sa: *”Det er riktig vakkert at dere gjør Guds bud til*

intet for å holde deres egne vedtekter.” (Markus 7,9).

Slik ser også barnedåpen vakker ut, men det er bare en seremoni oppfunnet av mennesker, som har fortrent den dåpen som er innstiftet av Gud. Bestenkelse av vann på spebarns hoder er inngangsbilletten til den katolske kirke og til frafalne protestantiske kirkesamfunn, derfor er det ikke så lett for presten å ta avstand fra den.

Men det er Jesus som er hodet på legemet (menigheten). Se Efeserbrevet 4,15-16. Det er Gud som er oppdragsgiveren og vår autoritet, så når ikke armen (presten) er i harmoni med hodet (Jesus), så må vi heller følge hodet (Jesus) enn armen (presten).

Gjendåp

Bibelen snakker om gjendåp. (Ap. gj. 19,1-6). Dette var etter Pinsefesten, hvor den Hellige Ånd hadde kommet over disiplene på en mektig måte. De nydøpte hadde ikke fått undervisning om at den Hellige Ånd hadde kommet, men Paulus underviste dem om det. Paulus sa også til dem: ”Johannes, han døpte med omvendelsens dåp, idet han sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus. (Ap.gj. 19,4).

Disse nydøpte var døpt med Johannes’ dåp, altså med den samme dåp som Jesus selv, så det var ikke noe i veien med selve den dåpsmetoden de hadde fått, men de hadde ikke fått en god nok undervisning om Bibelens sannheter, spesielt om den Hellige Ånds virke, og det er jo et viktig emne å forstå for den som skal bli døpt, for Peter og Johannes hadde tidligere sagt at de skulle få den Hellige Ånd i forbindelse med dåpen. (Ap. gj. 2,38). Det fikk Jesus også

da han ble døpt av Johannes i Jordan. (Matt. 3,16-17). Derfor, siden undervisningen var mangelfull på dette området, så anbefalte Paulus at disse nydøpte skulle døpes om igjen, når de nå hadde fått en fullstendig forståelse av evangeliets sannheter, og den Hellige Ånd kom da over dem. (Ap.gj. 19,6).

Denne beretningen viser meget klart hvor urimelig det er å døpe barn som ikke har fått noen undervisning. Når disse nydøpte måtte døpes om igjen, enda de var blitt troende disipler da de ble døpt første gang, så er det klart at de som ingen undervisning fikk før de ble døpt, som ikke hadde noen egen tro på Jesus Kristus som frelser, og som heller ikke ble døpt, men bare ble bestenet med vann over hodet, disse må døpes om igjen når de blir omvendt og kommer til troen på alle evangeliets sannheter.

I k k e B i b e l s k d å p

Spebarnsbestenkelse eller spebarnsdåp eller overøsing av vann over spebarns hoder er ikke en Bibelsk dåp, men en mennesketradisjon. Derfor bør alle troende som har fått denne spebarns-»dåpen«, uten eget valg og uten egen tro, ta Bibelsk dåp.

En hjord og en hyrde

Alle tegn i tiden viser at tiden for Kristi

komme er nær. Skal Guds folk bli **"en hjord og ha en hyrde"** (Joh. 10, 16), så må det skje ved at alle vil høre Jesu røst og følge i Hans fotspor. De som ikke vil høre Jesu røst og som ikke vil følge Ham, de ligger dårlig an. Jesus sier: **"Mine får hører min røst, og Jeg kjenner dem, og de følger Meg."** (Joh. 10,27).

Den som døpes skal døpes på Jesu tro. Den Etiopiske hoffmannen dro hjem til sitt land, etter at han hadde blitt døpt (Ap. gj. 8,39), mens de som ble døpt av Peter og Johannes ble lagt til menigheten, eller til de andre troende. (Ap.gj. 2,41,47). Bibelen sier også at Guds trofaste barn vil **"holde Guds bud og ha Jesu tro."** (Åp. 14,12). Når den

Hellige Ånd virker i menneskers liv, så vil Åndens frukt komme fram (Gal. 5,22). Gjeringene vil komme som en frukt av troen (Jakob 2,17). Jesus sier: **"Dersom dere elsker Meg, da holder dere Mine bud."** (Joh. 14,15). Når Herren er med,

da kan vi være Hans gode vitner. Da vil vi ikke holde lyset for oss selv, men spre det ut til andre med glede! Måtte du erfare denne friheten og gleden!

Noen vil ikke døpe seg fordi de synes det er en så alvorlig og hellig handling og de føler seg uverdige. Men når du føler deg uverdige, og stoler bare på Jesu verdighet

som tilregnes deg uforskyldt, da er du skikket for dåp. La ikke din uverdighet hindre deg. Når du ydmyker deg for Jesus og tar imot Hans nåde og frelse i tro, da stoler du ikke på deg selv, men på Jesus. **”Den som vil, han ta livets vann uforskyldt.”** (Åp. 22,17).

Hvorfor nøler du?

Vi må gripe frelsen i tro. Vi må gripe frelsen med glede. Vi må vise at vi har lagt syndebyrden på Jesus, begravet den i vannet og står opp til et nytt liv med Kristus. Jesus har gitt oss befaling om å inngå denne gode samvittighetspakten med Ham, hvorfor skal du nøle?

Da Paulus forfulgte Jesu disipler i den første kristne menighet, så stoppet Jesus ham på veien mot Damaskus. Der og da fikk Paulus sin omvendelse. Paulus forteller så videre om hva som hendte: **”Da kom Ananias til meg og sa: ”Saul, bror, se opp! Og i samme stund så jeg opp på ham. Og han sa: Våre fedres Gud har utkåret deg til å kjenne Hans vilje og se den rettferdige og høre røsten av Hans munn; for du skal være et vitne for Ham for alle mennesker om det du har sett og hørt. Og nå, hva venter du på? Stå opp og bli døpt og få vasket bort syndene dine, idet du påkaller Herrens navn.”** (Ap.gj. 22:14-16).

Og Paulus ventet ikke. Da han hørte at dåpen hørte med til å få synden vasket bort, sto han straks opp og ble døpt.

Hva venter du på?

Kjære venn, hva venter du på? Tar du sjansen på at Gud er så nådig at Han ser litt mellom fingrene med deg, slik at du kommer inn i Guds rike uten å følge Guds

ordre? Tror du ikke at Gud er så nøye. Tror du Han aksepterer at du stjeler litt, bare det ikke er så mye. Eller at du lyver litt, bare du gjør det slik at andre ikke ser det? Nei, kjære venn, når Gud har sagt noe så er det best å følge det. Det er Han som er Skaperen, det er Han som har satt opp reglene for sine skapninger. Vi er skyldig å følge Ham. Han har gitt oss livet, alle sansene og alt det fine i naturen. Han har gitt oss framtid og håp.

I dag er frelsens dag, kjære venn, vent ikke med å be om kraft til å følge Jesus hele veien. (Åp. 14,5-6). Måtte din beslutning om å følge Herren bli til frelse for deg!

Konfirmasjon

Konfirmasjonen ble innført av den katolske kirke på 1200-års-tallet. Da var det slik at den som ikke gikk for presten, som det hette, den måtte i noen tilfeller betale bøter. Luther avskaffet konfirmasjonen, og den ble først innført i mange land lang tid etter Luthers tid. I Norge ble den innført i 1736. Konfirmasjon kommer av ordet konfirm, som betyr å stadfeste. Barnet skal stadfeste eller gjenta en tro eller en dåpspakt som de ikke har valgt selv. De var jo selv uvitende om den da de som barn ble båret til kirken.

Men konfirmasjonen er også oppfunnet av den katolske kirke. Luther kalte konfirmasjonen for apespill og narreverk. Han mente at de apet etter hverandre og ga hverandre et løfte som de i lengden aldeles ikke kunne holde. Mange som tar konfirmasjon, eller går for presten, har ingen egen tro på Jesus Kristus som verdens frelser. Bare det viser at konfirmasjonen ikke holder mål.

Konfirmasjonen er en katolsk og ubibelsk tradisjon, akkurat som barnebestenkelsen på barnets hode. Mennesker har laget dette som en etterligning til Bibelsk dåp. Det er slik Djevelen hele tiden arbeider. Han forsøker å lage etterligninger til Jesu lære.

Spebarns»dåp» og konfirmasjon er tradisjoner innført av mennesker, og har ingen Bibelske røtter.

Noen eksempler på dåp

Vi har mange eksempler på dåp i Bibelen. Da Filip forkynte evangeliet om Jesus til den etiopiske hoffmannen, sa hoffmannen til Filip:

”Se, her er vann; hva er til hinder for at jeg blir døpt? Og Filip sa: Tror du av hele ditt hjerte, så kan det skje. Men han svarte og sa: Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn. Og han bød vognen holde, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og han døpte ham.” (Ap.gj. 8. 26-38).

Da Filip forkynte evangeliet i Samaria, var det mange som tok imot budskapet. Bibelen

forteller oss også om resultatet av Filips forkynnelse, slik:

”Men da de nå trodde Filip, som forkynte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, så lot de seg døpe, både menn og kvinner.” (Ap. gj. 8.12).

Like etter pinsefestens dag, sto Peter og de andre apostlene fram og sa:

”Så skal da hele Israels hus vite for visst at Gud har gjort Ham både til Herre og til Messias, denne Jesus som dere korsfestet.

Men da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: Hva skal vi gjøre, brødre? Peter sa til dem: Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige Ånds gave!” (Ap.gj. 2. 36-38).

Da døperen Johannes sto fram i ørkenen, ropte han ut til folket:

”Omvend dere, for Himmelenes rike er kommet nær... og de ble døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder.”

Vi ser at omvendelse, erkjennelse og bekjennelse av synd... og at den enkelte i tro tar imot budskapet om Jesus Kristus som frelser, går **forut** for dåpen. Omvendelse og tro er derfor to betingelser som må finne sted hos den dømte, hvis dåpen skal gjøre sin frelsende gjerning hos ham. Et lite spebarn har ikke noe å omvende seg ifra, for det kjenner ikke forskjell på det som er rett og det som er galt, og det vet heller ikke hva som er synd, slik at det kan innse sin synd og vende seg bort fra synden.

Troens dåp

Bibelen sier at det er *"én Herre, én tro og én dåp"*. (Efeserbrevet 4,5). Derfor, er det bare én dåp, Bibelsk dåp, troens dåp, hvor den troende begraves i vannet og står opp til et nytt liv med Kristus. Hvis du ikke har tatt denne dåpen, så bør du følge i Jesu fotspor. Han ble døpt i elven Jordan, enda Han ikke trengte til dåp, men Han gjorde det for å fullbyrde all rettferdighet. . (Matt. 3,17). Han gjorde det som et forbilde for oss, for at vi skal vandre i Hans fotspor. (1. Peter. 2,21).

Ta en beslutning!

Kjære venn, Bibelen gjør det helt klart at Jesu dåp, Bibelens dåp, troens dåp er av vesentlig betydning. Bibelen sier: *"Den som tror og blir døpt, skal bli frelst."* (Mark. 16. 16). Når vi av hele vårt hjerte har tatt imot Jesu tro - den troen som Jesus hadde - er vi klare for dåp. I Jakobs brev 4. Kapittel og 17 vers, står det: *"Den som vet hva godt han skal gjøre og ikke gjør det, for ham er det synd."*

Dette gjelder også med henblikk på dåpen. Hvis du ut fra Guds ord har sett at troens dåp er rett, og ikke er døpt med denne dåpen, så bør du kontakte en forkynner/prest som forkynner Jesu tro, slik at dette kan la seg gjøre.

Den Hellige Ånd kaller på

OSS

Jesus sa noen tankevekkende ord til Nikodemus: *"Sannelig, sannelig sier Jeg deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike."* (Joh. 3,3-6).

Denne beretningen forteller videre at det er den Hellige Ånd som stadig kaller på oss til å si "ja" til Jesus og følge Ham. Jesus illustrerer det slik: *"Vinden blåser dit den vil, og du hører lyden av den, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den går hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden."* (Joh. 3. 8).

Den Hellige Ånds virkninger på menneskehjertet kan sammenlignes med vinden, den er usynlig, men virkningene kan tydelig sees og merkes. Den gjenfødende kraften som ikke noe menneske kan se, frambringer likevel nytt liv i sjelen; den skaper et nytt menneske i Guds bilde.

La oss åpne opp for Guds kraft i våre liv. Da blir vårt liv helt forandret. Da blir vi tjenere i stedet for herskere, da blir vi barmhjertige i stedet for avvisende, da blir vi kjærlige i stedet for hatefulle, da blir vi vennlige i stedet for krigerske ... og slik kunne vi fortsette. Slik er den Hellige Ånd, den virker i oss til å ville og virke etter Guds velbehag. (Fil. 2,13).

En forandring

Kjære venn, stå ikke den Hellige Ånd imot, men innby Ham til å komme inn i ditt liv. Da vil alle mennesker se at noe radikalt, noe fantastisk fint har skjedd med ditt liv. Det er slik vi blir gode vitner for Jesus.

Med vennlig hilsen
Abel og Bente Struksnes
Veststrumsbygda 26
2879 Odnes
Norway

www.endtime.net

Forberedelse til dåp:

19 punkter om Jesu tro/Bibelens tro.

1. “Det er tre som vitner i himmelen: Faderen, Ordet og den Hellige Ånd, og disse tre er ett.”

Engelsk: These three are one

1. Johannes brev 5,7 (1. Joh. 5,7)
(Grunnteksten og King James Bibelen)
Matteus ev. 28,18-19 (Matt. 28,18-19)

1. Mosebok 1,26 (1. Mos. 1,26)

Kolosserne 2,6-10 (Kol. 2,6-10)

2. Gud skapte denne verden på seks bokstavelige dager. Alt liv kommer fra Gud.

1. Mosebok 1,1-31 (1. Mos. 1. 1-31)

1. Mosebok. 2,1-3 (1. Mos. 2.1-3)

2. Mosebok 20,8-10 (2. Mos 20,8-10)

Johannes ev. 1,1-3 + vers 14 (Joh 1. 1-3)

3. Gud elsket meg så høyt at Han ga sin enbårne Sønn for å frelse meg fra alle mine synder. Han gir meg kraft til å leve et gudfryktig liv i den nåværende verden.

Matteus ev. 1,21 (Matt. 1,21)

Johannes ev. 1,12 (Joh.1,12)

Johannes ev. 3,16 (Joh. 3,16)

1. Johannes brev 4,10 (1. Joh. 4,10)

Titus 2,11-13 (Tit. 2,11-13)

4. Jesus tok vår svake, falne natur. Han forente sin guddommelige natur med vår falne natur og seiret. Han ber oss om å seire slik Han seiret.

Romerne 8,3 (Rom. 8. 3)

Filipperne 2,5-7 (Fil. 2. 5-7)

Hebreerne 2,16-18 (Heb. 2. 16-18)

Galaterne 2,20 (Gal. 2. 20)

2. Korinterbrev 10,3-5 (2. Kor. 10. 3-5)

Efeserne 6, 12-18 (Ef. 6. 12-18)

Kolosserne 1,29 (Kol. 1. 29)

Filipperne 2,13 (Fil. 2.13)

Johannes ev. 15,1-5 (Joh. 15. 1-5)

Galaterne 5,16-25 (Gal. 5. 16-25)

1. Johannes brev. 2,29 (1. Joh. 2. 29)

1. Johannes brev. 3,7 (1 Joh. 3. 7)

1. Johannes brev. 3,9 (1. Joh. 3. 9)

1. Peters brev 4,1-2 (1. Pet. 4. 1-2)

2. Johannes brev. 1,1-8 (2. Pet. 1.1-8)

Johannes' Åpenbaring 3,21 (Åp. 3. 21)

5. Gud har gitt oss Sin Hellige Ånd for å trøste, veilede og lede oss til hele sannheten.

Johannes ev. 14,26 (Joh. 14. 26)

Johannes ev. 16,7-8 (Joh. 16. 7-8)

Apostlenes gjerninger 2,1-6 (Ap.gj. 2. 1-6)

Apostlenes gjerninger 5,32 (Ap.gj. 5. 32)

Johannes' Åpenbaring 14,6 (Åp. 14. 6)

6. Bibelen er Guds inspirerte ord, vår eneste autoritet i trosspørsmål.

2. Timoteus 3,16-17 (2. Tim. 3.16-17)
Jesaia 8,20 (Jes. 8. 20)
Johannes ev. 14,6 (Joh. 14. 6)

7. Jesus vår Herre og Frelser kommer meget snart for å oppfylle Sitt løfte.

Johannes ev. 14,1-3 (Joh. 14.1-3)
Matteus ev. 24,37-42 (Matt. 24. 37-42)
Johannes' Åpenbaring 1,7 (Åp. 1. 7)
1. Tess. 4. 15-18
Johannes' Åpenbaring 22,20 (Åp.22.20)

8. Guds ti bud, talt og skrevet av Ham, er livets lover og standarden for livet hos alle som elsker og tar imot Jesus som sin Herre og Frelser.

2. Mosebok 20,3-17 (2.Mos. 20.3-17)
Salmene 111,7-8 (Salm. 111. 7-8)
Salmene 119,165 (Salm. 119. 165)
Johannes ev. 14,15 (Joh. 14. 15)
Romerne 7,7-8 + 12 (Rom. 7. 7-8 + 12)
1. Johannes brev 5,2-3 (1. Joh. 5. 2-3)
1. Johannes brev 2,3-6 (1. Joh. 2. 3-6)
Jakobs brev 2. 10-12 (Jak. 2,10-12)
Predikeren 12,13-14 (Pred. 12. 13-14)
eller
Forkynneren 12,13-14 (Fork. 12,13-14)

9. Den syvende dag er Guds hellige Sabbat for å minne oss om at Gud skapte alt. Han er vår lovgiver og opprettholder. Sabbaten er fra fredag solnedgang til sabbat solnedgang.

1. Mosebok 2,1-3 (1. Mos. 2. 1-3)
2. Mosebok 20,8-11 (2.Mos. 20.8-11)
Nehemia 13,15-20 (Neh. 13. 15-20)
eller

Nehemia 13,15-20 (Neh. 13.15-20)
1. Mosebok 1,14-19 (1. Mos. 1. 14-19)
Jesaja 56,1-7 (Jes. 56. 1-7)
Jesaja 58,12-14 (Jes. 58. 12-14)
Matteus ev. 5,17-19 (Matt. 5. 17-19)
Markus ev. 2,27-28 (Mark. 2. 27-28)
Lukas ev. 23,50-54 (Luk. 23. 50-54)
Apostlenes gjerninger 13. 42-44 (Ap.gj.)
Apostlenes gjerninger 16,11-13 (Ap.gj.)
Apostlenes gjerninger 17,2 (Ap.gj.)
Apostlenes gjerninger 18,4-11 (Ap.gj.)
Jakobs brev 2. 10-12 (Jak. 2,10-12)

10. Kristus er vår eldre bror, vår advokat, som går i forbønn for oss i det Aller Helligste.

Hebreerne 8,1-12 (Heb. 8. 1-12)
1. Johannes brev 2,1 (1. Joh. 2. 1)
Daniel 8, 14 (Dan. 8,14)
Daniel 9. 24-27 (Dan. 9,24-27)

11. Gud utrunder Sin menighet med den Hellige Ånds gave.

1. Korinterbrev 12,4-11 (1. Kor 12. 4-11)
Johannes' Åpenbaring 12,17 (Ap.gj.)
Johannes' Åpenbaring 19,10 (Ap. gj.)
Apostlenes gjerninger 5,32 (Ap.gj.)
Jesaja 8,20 (Jes. 8. 20)

12. Bibelen lærer oss at vi er et tempel for den Hellige Ånd. Vi skal ære Gud i alt vi gjør, i det vi spiser, drikker, i måten vi kler oss og i alt vi gjør. Vi må holde oss borte fra alt som er skadelig og bruke med måte det som er godt.

1. Korinterbrev 6,19-20 (1. Kor. 6. 19-20)
1. Korinterbrev 10,31 (1. Kor. 10. 31)
3. Mosebok, 11,1-47 (3. Mos. 11,1-47)
1 Peters brev 3,3-4 (1. Pet. 3. 3-4)
1 Timoteus brev 2,9 (1. Tim. 2. 9)
Jesaja 3,16-23 (Jes. 3. 16-23)
Johannes' Åpenbaring 14,7 (Åp. 14. 7)

13. De døde sover. Vi har liv bare i Jesus. Han vil gi udødelig liv til dem som er trofaste ved Hans andre komme.

Forkynneren 9,5-6+10 (Pred. eller Fork.)
Johannes ev. 11,39-44 (Joh. 11. 39-44)
Daniel 12,2 (Dan. 12. 2)
1 Tessaloniker brev 4.15-18 (1. Tess.)
1 Korinter brev 15.51-55 (1.Kor.)
Romerne 6,23 (Rom. 6. 23)
1. Johannes brev 5,11-12 (1. Joh. 5. 11-12)

14. Man skal døpes ved full neddykkelse. Dette viser at vi er døde for synden og levende for Jesus. Vi trenger å vokse til full modenhet som menn og kvinner i Jesus.

Romerne 6,4 (Rom. 6. 4)
Efeserne 4,5 (Ef. 4. 5)
Markus ev. 16,16 (Mark. 16. 16)
Apostlenes gjerninger 8,12 (Ap.gj. 8. 12)
Apostlenes gjerninger 2,38 (Ap.gj. 2. 38)
1. Peters brev 3,20-21 (1. Pet. 3. 20-21)
Matteus ev. 3,13-17 (Matt. 3. 13-17)

15. Gud eier alt. Som forvaltere skal vi gi tilbake til Ham 1/10 av vår inntekt for å underholde dem som forkynner evangeliet.

Malaki(a) 3,8-11 (Mal. 3. 8-11)
1. Korinter brev 9,14 (1. Kor. 9. 14)

Matteus ev. 22,17-21 (Matt. 22. 17-21)

16. Gud byr alle Han frelser fra synd å gjøre villig misjonstjeneste.

Matteus ev. 28,18-20 (Matt. 28. 18-20)
Matteus ev. 4,18-20 (Matt. 4. 18-20)
1. Korinter brev 1,26-31 (1. Kor. 1. 26-31)
Matteus ev. 5,14-16 (Matt. 5,14-16)
Johannes' Åpenbaring 14,6 (Åp. 14,6)

17. Ydmykhetens anordning (fottvetningen) og Herrens måltid, nattverden, skal minne oss om Hans store offer.

1. Korinter brev 11,23-26 (1. Kor.)
Johannes ev. 13,1-17 (Joh. 13.1-17)
Hebreeerne 9,28 (Heb. 9. 28)

18. Vi skal ikke la oss likedannde med denne verden, men bli forvandlet av Jesus. Vår livsstil vil være et bevis på at vi har Jesu tro.

Matteus ev. 3,1-2 (Matt. 3. 1-2)
Apostlenes gjerninger 2,36-38 (Ap.gj.)
2. Korinterbrev 3,18 (2. Kor. 3. 18)
Romerne 12,1-2 (Rom. 12.1-2)
2. Korinterbrev 5,17 (2. Kor. 5. 17)
2. Peters brev 1,4 (2. Pet. 1. 4)

19. Lydighet mot Jesus, idet man avstår fra ethvert ord, enhver gjerning og enhver tanke som vil gjøre skam på Kristus og samfunnet av levningen av Guds folk.

Johannes' Åpenbaring 14,12 (Åp. 14.12)
1. Johannes brev 2,29 (1. Joh. 2.29)
1. Johannes brev 5,18 (1. Joh. 5. 18)
Jakobs brev 2, 14-26 (Jak. 2,14-26)
Hebreeerne 5,7-9 (Heb. 5,7-9)

www.endtime.net